

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/583/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312219748
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4312219748.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej v právnej veci žalobcu: BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, zastúpený SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti žalovanej: W. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. F. XX, na strane žalovanej za účasti občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, zastúpené JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom, so sídlom Bratislava, Zámocká 36, o zaplatenie sumy 799,08 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 23. júna 2016 č. k. 13C/134/2014-107 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa povinnosti žalobcu nahradiť občianskemu združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. 7 trovy konania vo výške 118,98 eura **p o t v r d z u j e**.

Občianskemu združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 126,26 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 31,15 eura od 19. 01. 2010 do zaplatenia, zo sumy 32,81 eura od 19. 02. 2010 do zaplatenia, zo sumy 31,15 eura od 19. 03. 2010 do zaplatenia, zo sumy 31,15 eura od 18. 04. 2010 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalším výrokom nepriznal žalovanej náhradu trov konania. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi (ďalej len Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV) trovy konania vo výške 118,98 eura, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Posledným výrokom vrátil žalobcovi zaplatený súdny poplatok vo výške 31 eur prostredníctvom prevádzkovateľa systému Slovenská pošta, a. s., Partizánska cesta 19, Banská Bystrica, po právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 43 ods. 1, 2 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, § 52 ods. 1, 3, 4, § 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1 veta prvá, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného od 12. 01. 2010, § 11 ods. 3 prvej vety zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, § 142 ods. 1, 2, § 149 ods. 1, § 160 ods. 1, § 146 ods. 2 OSP. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca žalobou doručenou Okresnému súdu Levice žiadal zaviazať žalovanú na zaplatenie sumy 799,08 eura s príslušenstvom. Súd prvej inštancie vydal dňa 13. 03. 2013 pod č. k. 11RO/430/2012-22 platobný rozkaz, ktorý však nebolo možné doručiť žalovanej do vlastných rúk, preto ho uznesením zo dňa 12. 06. 2014 zrušil. Písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 22. 09. 2014 vstúpilo do konania na strane žalovanej Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV. Žalobca prípustnosť vstupu

Občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV nenamietal. Vo vyjadrení k podanému návrhu Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV namietalo uplatnený nárok iba v časti zmluvnej pokuty vo výške 672,82 eura. Zmluvné pokuty naformulované právnym predchodcom žalobcu v spotrebiteľských zmluvách považoval za neprijateľné zmluvné podmienky, a teda za neplatné ex tunc. V tejto časti navrhol podanú žalobu zamietnuť a zároveň si uplatnil náhradu trov konania. Žalobca písomným podaním zo dňa 18. 05. 2015 vzal žalobu v časti zmluvnej pokuty vo výške 672,82 eura späť, na základe čoho súd prvej inštancie uznesením zo dňa 13. 04. 2016 konanie v tejto časti zastavil. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že právny predchodca žalobcu so žalovanou uzavreli zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bol záväzok predchodcu žalobcu sprístupniť vysokorychlostný internet a záväzok žalovanej za poskytnuté služby zaplatiť cenu. Vystavené faktúry žalovaná neuhradila, preto súd prvej inštancie podanej žalobe vyhovel a uložil žalovanej zaplatiť aj úroky z omeškania v zákonnej výške odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej z faktúr. K trovám konania súd prvej inštancie uviedol, že v konaní boli obe strany sporu čiastočne úspešné, žalobca v časti priznanej sumy a žalovaná v časti zastavenia, teda vo väčšom pomere, vzhľadom k čomu mala žalovaná právo na náhradu trov konania, avšak nakoľko si ich neuplatnila, a zo spisu jej žiadne nevyplývali, súd prvej inštancie jej náhradu nepriznal. Trovy konania si však riadne a včas uplatnilo Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV na strane žalovanej a to v časti žalovanej sumy 672,82 eura. Uviedol, že nakoľko mala právo na náhradu trov žalovaná, patrí toto právo aj Občianskemu združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV vystupujúcemu na jej strane. Poukázal na ustanovenie § 146 ods. 2 OSP, ktorý ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Uviedol, že zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska. Preto, ak v tomto prípade vzal žalobca návrh voči žalovanej v rozsahu zmluvnej pokuty späť, pričom z obsahu spisu bolo nesporné, že tak urobil z dôvodu, že absolútnu neplatnosť zmluvnej pokuty namietalo Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV na strane žalovanej, skonštatoval, že k späťvzatiu došlo v dôsledku procesného zavinenia žalobcu. Preto mu podľa prvej vety § 146 ods. 2 OSP vznikla povinnosť uhradiť i Občianskemu združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV na strane žalovanej trovy konania, ktorých súčasťou sú i trovy právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia priznal súd Občianskemu združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, a to za 2 úkony právnej služby podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 1 z tarifnej hodnoty 672,82 eura po 51,45 eura (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie vo veci samej) + 2 x 8,04 eura režijný paušál podľa § 16 ods. 3 cit. vyhlášky. Žalobca nahradí Občianskemu združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV trovy konania v celkovej výške 118,98 eura.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca v časti, v ktorej súd prvej inštancie zaviazal žalobcu na úhradu trov konania Občianskemu združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, odôvodniac ho nesprávnym právnym posúdením veci. Poukázal pritom na to, že v zmysle ustanovenia § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vznikajú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Mal za to, že je potrebné zaoberať sa účelnosťou takto vynaložených trov. Zároveň poukázal na Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 25. 04. 2012 sp. zn. 17Co/91/2012, podľa ktorého sa musí súd, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka, alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa, zaoberať tým, či takéto trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. Dodal, že pokiaľ sa v konaní okrem účastníkov nachádza aj intervenient (ktorý dokonca nie je spôsobilý právnu pomoc poskytnúť sám, ale musí využiť služby advokáta) jeho hodnota v konaní je bezvýznamná. Intervenient žiadnym spôsobom nie je schopný ovplyvniť priebeh konania alebo zabezpečiť iný výsledok, ku ktorému by nedospel sám súd. Jeho prítomnosť v konaní je nepochybne motivovaná len prospechom v podobe trov konania na úkor účastníkov konania. Tieto úkony sú jednoznačne nadbytočné, a teda neúčelné a nie je možné ich priznať. Považoval za nutné poukázať na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 MCdo/9/2013 z 20. 06. 2014 a sp. zn. 6 MCdo/5/2013 z 19. 03. 2014, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25. 06. 2013 sp. zn. 9Co/375/2013 a uznesenia Krajského súdu v Nitre č. k. 8Co/1054/2015-15 zo dňa 29. 06. 2016. Právo na náhradu trov konania Občianskemu združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV vznikne len v tom prípade, ak vzniklo účastníkovi konania, ktorého Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV v konaní podporovalo. Len v tom rozsahu má Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV

SPOTREBITEĽOV právo na náhradu trov konania v rovnakom rozsahu ako účastník konania. Považoval za potrebné poukázať na závery rokovania občiansko-právneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12. 11. 2014, kedy došlo k zjednoteniu praxe v rozhodovaní Krajského súdu v Banskej Bystrici, v zmysle ktorej rozhodujúci senát akceptuje väčšinové stanovisko občiansko-právnych senátov odvolacích súdov. Je teda zrejmé, že ak súd v pôvodnom rozhodnutí rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov nepriznal, nie je ju možné ani dodatočne priznať Občianskemu združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV. Záverom dodal, že vzhľadom na všetky doposiaľ uvedené skutočnosti a citované rozhodnutia súdov, je toho názoru, že súd v napadnutom rozsudku vec nesprávne právne posúdil, nakoľko je zrejmé, že úkony právneho zastúpenia intervenienta neboli v konaní vynaložené účelne a taktiež neboli nevyhnutné na bránenie práva slabšej strany, ktorou je žalovaná. Navrhol, aby odvolací súd jeho odvolaniu vyhovel a zrušil napadnuté rozhodnutie v časti trov priznaných Občianskemu združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV.

3. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti týkajúcej sa trov konania občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV bez prejednania na nariadenom odvolacom pojednávaní a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

4. Z obsahu podanej žaloby žalobcu a z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa ňou domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 799,08 eura s úrokmi z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 31,15 eura od 19. 01. 2010 do zaplatenia, 9,00 % ročne zo sumy 32,81 eura od 19. 02. 2010 do zaplatenia, 9,00 % ročne zo sumy 31,15 eura od 19. 03. 2010 do zaplatenia, 9,00 % ročne zo sumy 31,15 eura od 18. 04. 2010 do zaplatenia, 9,00 % ročne zo sumy 672,82 eura od 18. 05. 2010 do zaplatenia a trovami konania. Súd prvej inštancie vo veci vydal Platobný rozkaz zo dňa 13. 03. 2013 č. k. 11Ro/430/2012-22, ktorý následne z dôvodu nemožnosti doručenia platobného rozkazu žalovanej do vlastných rúk uznesením č. k. 11RO/430/2012-43 zo dňa 12. 06. 2014 zrušil v celom rozsahu. Dňa 22. 09. 2014 oznámilo Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV vstup do konania na strane žalovanej a v podaní zo dňa 04. 12. 2014 uviedlo, že namieta uplatnený nárok žalobcu iba v časti zmluvných pokút vo výške 672,82 eura a nenamieta nárok žalobcu na zaplatenie faktúr za poskytnuté telekomunikačné služby. V časti uplatnených zmluvných pokút navrhlo žalobu zamietnuť z dôvodu neprijateľnej zmluvnej podmienky. Podaním zo dňa 18. 05. 2015 vzal žalobca žalobu v časti zmluvnej pokuty vo výške 672,82 eura s príslušenstvom späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Zároveň žiadal o vrátenie súdneho poplatku vo výške sumy zmluvnej pokuty. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 13. 04. 2016 č. k. 13C/134/2014-102 konanie v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 672,82 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 672,82 eura od 18. 05. 2010 do zaplatenia zastavil. Následne súd prvej inštancie vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom.

5. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 470 ods. 2 prvej vety CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Počnúc dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý zrušil dovtedy platný zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov Občiansky súdny poriadok. Keďže v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (ak nie je ustanovené inak), je potrebné na danú právnu vec aplikovať právnu úpravu CSP. Zároveň však uvedený právny predpis v ustanovení § 470 ods. 2 stanovuje výnimky z tohto základného pravidla. Podľa tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. S poukazom na novú právnu úpravu zavedenú CSP je potrebné zdôrazniť, že subjekt, s ktorým súd do 30. 06. 2016 konal ako s vedľajším účastníkom konania, po 01. 07. 2016 viac v konaní ako vedľajší účastník konania vystupovať nemôže a jeho postavenie ako vedľajšieho účastníka konania k 30. 06. 2016 zaniká. Tento subjekt môže po 01. 07. 2016 vystupovať v konaní buď ako osobitný subjekt v zmysle § 95 CSP (do konania môže byť pribratý iba na základe rozhodnutia súdu, ak s tým strana súhlasí), alebo

ako všeobecný zástupca podľa § 89 CSP. Inštitút vedľajšieho účastníka (podľa § 93 OSP) bol v novej právnej úprave nahradený inštitútom intervenienta (podľa § 81 a nasl. CSP). S poukazom na uvedené už nie je možné ďalej konať s Občianskym združením VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV ako s vedľajším účastníkom konania, čím však nie sú dotknuté jeho práva z úkonov vykonaných za účinnosti OSP ako vedľajším účastníkom.

9. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

10. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

11. Podľa § 137 OSP (účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie) trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

12. Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

13. Podľa § 146 ods. 2 OSP ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

14. Odvolací súd konštatuje, že pre všetky prípady rozhodovania súdu o náhrade trov konania platí zásada, podľa ktorej môže byť strane konania priznaná náhrada len preukázaných, odôvodnených a účelne vynaložených výdavkov, ktoré jej vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva (teda nie všetky náklady majúce povahu trov konania). Pojem „účelnosť“ treba chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, resp. pred nákladmi nadbytočnými, či nadmernými. Pri posudzovaní účelnosti nákladov vynaložených na právne zastúpenie treba dôsledne rozlišovať, či právne zastúpenie advokátom je využitím ústavne zaručeného práva na právnu pomoc alebo či sa jedná skôr o zneužitie tohto práva na úkor protistrany (napr. zastúpenie v celkom banálnej veci, opakované zastúpenie v tzv. hromadných - skutkovo a právne takmer totožných veciach, alebo zrejماً snaha zvýšiť náklady konania protistrane (viď nález Ústavného súdu Českej republiky z 25. 3. 2014 sp. zn. I. ÚS 3819/13 dostupný na www.concourt.cz).

15. Zásada účelnosti trov potrebných na uplatnenie alebo bránenie práva je vyvoditeľná zo všeobecných zásad efektivity a spravodlivosti civilného sporového konania ako celku a z ústavnoprávneho princípu proporcionality, chrániaceho primeranosť ako hodnotu právneho štátu. Primeranosť súvisí s rozumnosťou v práve, ktorá je chápaná ako vyhľadávanie praktickej rovnováhy v rámci aplikácie práva.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 19. marca 2014 sp. zn. 6 MCdo 5/2013 vyslovil záver, že trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní, vyhotovených advokátom, mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej - ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde.

17. Z obsahu spisu v predmetnej veci bolo zrejmé, že Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, zastúpené advokátom síce hromadne vstúpil do predmetnej veci (po vstupe do konania žiadal o doručenie žaloby), avšak po doručení žaloby spolu s prílohami podal vo veci samej vyjadrenie, v rámci ktorého namietal konkrétne okolnosti, týkajúce sa daného prípadu, poukázal, že dojednanie zmluvnej podmienky nebolo individuálne, poukázal na neprijateľnosť zmluvnej podmienky a tiež na to, že žalovaná pred podpisom zmluvy nemohla ovplyvniť ich obsah. Zaoberajúc sa účelnosťou jeho vstupu do konania v tomto podaní uviedol, že do konania vstupuje, len čo sa týka uplatňovaných zmluvných pokút vo výške 672,82 eura (teda len v časti, v ktorej vzal žalobca neskôr žalobu späť). Následne došlo k späťvzatiu žaloby žalobcom v časti zaplatenia sumy 672,82 eura a

zastaveniu konania v tejto časti. V danej veci mal odvolací súd za to, že trovy konania občianskeho združenia vzniknuté zastupovaním advokátom je možné považovať za trovy účelne vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde, keď k späťvzatiu žaloby žalobcom došlo po vyjadrení Občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV a bez uvedenia dôvodu, pričom platí, že strana, ktorá procesne zavinila zastavenie konania (v danom prípade žalobca), je povinná nahradiť trovy konania. Aj keď účelnosť vynaložených trov konania je treba posudzovať zvlášť v každom prípade, Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV v danej veci riadne hájilo práva strany, na ktorej vystupovalo a samotná okolnosť, či sa dá v konaní zastúpiť právnym zástupcom, je na voľbe tohto subjektu, pričom medzi trovy konania podľa ustanovenia § 137 OSP (za účinnosti ktorého súd prvej inštancie vo veci rozhodoval) patrí aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu. Ani samotná skutočnosť, že úkony, ktoré uskutočnil právny zástupca Občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, mohlo uskutočniť aj samotné združenie, nie je dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konkrétnom konaní zastúpené právnym zástupcom. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania Občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému Občianskemu združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV na strane žalovanej síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, avšak keďže mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol, že združeniu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva. Odvolací súd síce v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 CSP mal rozhodovať len o nároku na náhradu trov konania, ale keďže v takom prípade by o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia musel rozhodovať podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie, aj keď už v čase rozhodovania odvolacieho súdu bolo zrejmé, že združeniu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto v záujme, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá v zmysle čl. 17 CSP rozhodol, že Občianskemu združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).